

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยตามลำดับดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การดำเนินการทดลอง
4. วิธีการดำเนินการทดลอง
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร ที่ใช้ในการวิจัยเป็นผู้ที่พยายามฆ่าตัวตายที่มารับการรักษาที่โรงพยาบาล ทั้งผู้ป่วยในและผู้ป่วยนอก โดยมีคุณสมบัติดังนี้

- 1.1 ได้รับการวินิจฉัยจากแพทย์ว่า เป็นผู้พยายามฆ่าตัวตาย
- 1.2 สามารถอ่านออกและและเขียนภาษาไทยได้และไม่มีควมบกพร่องการฟัง
- 1.3 ไม่มีความผิดปกติทางจิตอย่างรุนแรง เช่น โรคจิตเภทและไม่มีอาการประสาทหลอน และเหตุแหว่จากการใช้สารเสพติด
- 1.4 ไม่จำกัดจำนวนครั้งที่เคยพยายามฆ่าตัวตาย
- 1.5 สมัครเข้าร่วมงานวิจัย

2. กลุ่มตัวอย่าง เป็นผู้ที่พยายามฆ่าตัวตายที่มารับการรักษาที่โรงพยาบาลบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ และมีคุณสมบัติตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ข้างต้น และมีคะแนนความสอดคล้องในการมองโลกต่ำ คือผู้ที่ได้คะแนนอยู่ในช่วงระหว่าง 29 - 87 คะแนน โดยการสุ่มแบบเป็นระบบแล้วแบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 6 คน และกลุ่มควบคุม 6 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบสอบถามความสอดคล้องในการมองโลก
2. โปรแกรมการให้คำปรึกษา เทคนิคการสร้างทรศนะใหม่ได้จิตสำนึกแบบองค์รวม เทคนิคคีร์มีแห่งตน และเทคนิคการวางแผนอนาคต

การสร้างเครื่องมือและการหาคุณภาพของเครื่องมือ

1. แบบสอบถามความสอดคล้องในการมองโลก (Sense of coherence questionnaire)

1.1 ศึกษารายละเอียดจากงานวิจัย เอกสารและตำราที่เกี่ยวข้องกับความสอดคล้องในการมองโลก

1.2 ผู้วิจัยแปลแบบสอบถามความสอดคล้องในการมองโลกของ แอนโทนอฟสกี (Antonovsky, 1987, p. 82) ซึ่งเป็นแบบสอบถามที่แอนโทนอฟสกีได้หาค่าความเชื่อมั่นได้เท่ากับ 0.82-0.95 แบบสอบถามมีลักษณะองค์ประกอบ 3 ด้านคือ

1.2.1 ด้านความเข้าใจ (Comprehensibility) ประกอบด้วยข้อคำถามคือ 1, 3, 5, 10, 12, 15, 17, 19, 21, 24 และ 26 รวมทั้งหมด 11 ข้อ

1.2.2 ด้านการจัดการ (Manageability) ประกอบด้วยข้อคำถามคือ 2, 6, 9, 13, 18, 20, 23, 25, 27 และ 29 รวม 10 ข้อ

1.2.3 ด้านการเห็นคุณค่าและความหมาย (Meaningfulness) ประกอบด้วยข้อคำถาม คือ 4, 7, 8, 11, 14, 16, 22 และ 28 รวม 8 ข้อ

แบบสอบถามความสอดคล้องในการมองโลกมีทั้งหมด 29 ข้อ เป็นข้อความทางบวก 16 ข้อ คือข้อ 2, 3, 8, 9, 10, 12, 15, 17, 18, 19, 21, 22, 24, 26, 28, 29 และมีข้อความทางลบ 13 ข้อ คือ 1, 4, 5, 6, 7, 11, 13, 14, 16, 20, 23, 25, 27 ซึ่งแต่ละข้อเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 7 ระดับคะแนนที่น้อยที่สุดคือ 1 คะแนน ระดับที่มากที่สุดคือ 7 คะแนนให้ผู้ตอบเลือกตอบได้ตั้งแต่ 1-7 ซึ่งในแต่ละข้อคำถามจะมีลักษณะของคำตอบแตกต่างกันไป ตัวอย่างเช่น

ข้อที่ 0) ท่านมองชีวิตอย่างไร

1	2	3	4	5	6	7
เต็มไปด้วย						มีแต่สิ่ง
สิ่งที่น่าสนใจ						จำเจ ซ้ำซาก

การให้คะแนนข้อที่เป็นลบ จะกลับคะแนนก่อนแล้วจึงรวมคะแนน คะแนนรวมของแบบสอบถามอยู่ระหว่าง 29 - 203 คะแนน และกำหนดระดับ ความสอดคล้องในการมองโลก เป็น 3 ระดับคือ ต่ำ ปานกลาง สูง ซึ่งใช้ในการแบ่งเกณฑ์เฉลี่ยโดยการหาค่าพิสัย (บุศรี วงศ์รัตนะ, 2541 หน้า 56) กำหนดระดับความสอดคล้องในการมองโลกดังนี้

29 - 87 คะแนน แสดงว่า มีความสอดคล้องในการมองโลกต่ำ

88 - 145 คะแนน แสดงว่า มีความสอดคล้องในการมองโลกปานกลาง

146 - 203 คะแนน แสดงว่า มีความสอดคล้องในการมองโลกสูง

1.2.4 นำแบบสอบถามที่ได้ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหาและนำมาปรับปรุงแก้ไขภายใต้การแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ

1.2.5 นำแบบสอบถามที่แก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับกลุ่มที่มีคุณสมบัติเหมือนกลุ่มตัวอย่าง แต่มีใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน แล้วหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ (Reliability) โดยวิธีการหาสัมประสิทธิ์แอลฟา (Coefficient alpha) ของครอนบาช ได้ค่าความเชื่อมั่น .86 นำแบบสอบถามที่ได้มาปรับปรุงแก้ไขแล้วนำไปใช้ตามขั้นตอนการวิจัยต่อไป

2. โปรแกรมการให้คำปรึกษาภาษาประสาทสัมผัสได้แก่เทคนิคทรנסนะใหม่ได้จัดสำนึกแบบองค์รวม, เทคนิคครีมีพลังแห่งตน และเทคนิคการวางแผนอนาคต มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

2.1 ศึกษาตำรา เอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัส จากเอกสารของ Imelda V. G. Villar และงานวิจัยในประเทศไทยเพื่อพัฒนาโปรแกรมการให้คำปรึกษาของ Professor Imelda V. G. Villar (1997) และงานวิจัยของ จุฑามาศ แทนจอน (2544), อัจฉรา กักดีพินิจ (2544), และธัญญาภรณ์ ธนพานิช (2545)

2.2 สร้างโปรแกรมการให้คำปรึกษา ภาษาประสาทสัมผัสได้แก่เทคนิคทรנסนะใหม่ได้จัดสำนึกแบบองค์รวม, เทคนิคครีมีพลังแห่งตนและเทคนิคการวางแผนในอนาคตตามทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัส

2.3 นำโปรแกรมนี้ไปให้ประธานและกรรมการตรวจสอบแล้วแปลเป็นภาษาอังกฤษส่งกลับไปให้ Professor Imelda V. G. Villar ทางจดหมาย อีเลคโทรนิคส์ (E-mail) ตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์และเนื้อหา

2.4 นำโปรแกรมนี้กลับมาให้ประธานและกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ตรวจสอบก่อนนำไปฝึกปฏิบัติ และทดลองใช้กับผู้ที่ยายามาตัวตายที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 60 คนแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

2.5 นำโปรแกรมที่ปรับปรุงแก้ไขไปใช้ดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนของการวิจัยต่อไป

การดำเนินการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองสองตัวประกอบแบบวัดซ้ำหนึ่งตัวประกอบ (Two – factor experiment with repeated measure on one factor) (Winer, Brown & Michel, 1991, p. 509) เพื่อศึกษาผลของโปรแกรมการให้คำปรึกษา ภาษาประสาทสัมผัสทั้งสามเทคนิค ซึ่งมีแบบแผนดังนี้

	bi ... bj ... bq
a1	G1 ... G1 ... G1
a2	G2 ... G2 ... G2

ภาพที่ 5 แบบแผนการทดลอง

a1 แทน กลุ่มทดลอง

a2 แทน กลุ่มควบคุม

bi แทน ระยะก่อนทดลอง

bj แทน ระยะหลังทดลอง

bq แทน ระยะติดตามผล

G1 แทน จำนวนคนที่ได้รับการให้คำปรึกษาโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัส คือ เทคนิค
ทรศนะใหม่ได้จัดสำนักแบบองค์รวม เทคนิคคีร์มีพลังแห่งตน และเทคนิคการวางแผนอนาคต

G2 แทน จำนวนคนที่ไม่ได้ให้คำปรึกษา

วิธีการดำเนินการทดลอง

มีขั้นตอนในการดำเนินการทดลองดังนี้

1. ขั้นเตรียมการ

1.1 ทำหนังสือจากคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา ถึงผู้อำนวยการ
โรงพยาบาลบางบ่อ เพื่อขออนุญาตในการทำการศึกษาวิจัยและขอความร่วมมือในการดำเนินงาน

2. ขั้นดำเนินการทดลอง

2.1 ระยะก่อนทดลอง

2.1.1 ผู้วิจัยให้ผู้ที่ย้ายมาตัวตายที่รับการรักษาที่โรงพยาบาลบางบ่อทำแบบ
สอบถามความสอดคล้องในการมองโลกแล้วตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ และสอบถามความ
สมัครใจจาก คนที่มีคะแนนต่ำ คือ 29-87 คะแนน แล้วสุ่มตัวอย่างโดยการสุ่มอย่างมีระบบ เป็น
กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมกลุ่มละ 6 คน เก็บค่าคะแนนที่ได้เป็นคะแนนก่อนการทดลอง

2.2 ระยะการทดลอง

2.2.1 ชี้แจงวัตถุประสงค์ และสร้างสัมพันธภาพเป็นรายบุคคล

2.2.2 กลุ่มทดลองได้รับการให้คำปรึกษาตามโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัสทั้ง

3 เทคนิค คือ

เทคนิคที่ 1 คือ เทคนิคทรงชนะใหม่ได้จิตสำนึกแบบองค์รวม

เทคนิคที่ 2 คือ เทคนิครัศมีพลังแห่งตน

เทคนิคที่ 3 คือ เทคนิคการวางแผนอนาคต

โดยให้คำปรึกษาเทคนิคละ 1 ครั้ง และแต่ละเทคนิคห่างกันทุก ๆ 2 วัน ซึ่งผู้วิจัยได้เรียงลำดับเทคนิคตามคำแนะนำของ Professor Imelda V. G. Villar โดยผ่านทางจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (E-mail)

2.2.3 กลุ่มควบคุมได้รับการให้คำปรึกษาแบบปกติ

2.3 ระยะเวลาหลังการทดลอง เป็นเวลา 1 สัปดาห์ เมื่อสิ้นสุดโปรแกรมการให้คำปรึกษาให้ทั้งสองกลุ่ม ตอบแบบสอบถามความสอดคล้องในการมองโลก

3. ระยะติดตามผล

3.1 ห่างจากระยะหลังการทดลองเป็นเวลา 3 สัปดาห์ ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามความสอดคล้องในการมองโลก ฉบับเดิม โดยวัดกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมเช่นเดียวกับระยะก่อนทดลอง และหลังการทดลอง

3.2 นำข้อมูลทั้งหมดมาตรวจสอบความถูกต้องให้ครบถ้วนเพื่อเตรียมการวิเคราะห์ข้อมูล

ตารางที่ 2 ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

กลุ่มทดลอง	ระยะก่อน ทดลอง	ระยะทดลอง				ระยะติดตามผล	
		สัปดาห์ที่ 1		สัปดาห์ที่ 2			สัปดาห์ที่ 5
		วันที่ 1	วันที่ 4	วันที่ 7	วันที่ 14		
วัด SOC	GUR	PPR	FP	วัด SOC	วัด SOC		

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบวัดซ้ำประเภทหนึ่งตัวแปรระหว่างกลุ่มและหนึ่งตัวแปรภายในกลุ่ม (Repeated-measures analysis of variance: one between-subjects variable and one within-subjects variable) ของฮาวเวล (Howell, 1997, pp. 458-470, 1999, pp. 357-358) และตรวจสอบความถูกต้องของการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมที่พัฒนาขึ้นโดยภาษาคิวเบสิก (QBASIC) ของ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพรัตน์ วงษ์นาม (อาจารย์ประจำภาควิชาวิจัยและวัดผลการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา) และเมื่อพบความแตกต่างทำการทดสอบความแตกต่างด้วยวิธีทดสอบรายคู่แบบนิวแมนคูลส์ (Newman-keuls procedure)